

Yol Verdim Bülbüle 2

– ahmetdogan · 27 Nisan 2009

Yıllar sonra, günün birinde
Karşılaştım eski aşkımla
Gülümle, gülistan'da
Onu görür görmez
Ateş düştü yüreğime
O an anladım ki
Hala bitmemiş
Ona olan hislerim
Alevlendi yeniden
Depreşti onu görünce
Köz olmuş meğer
Taşımışım yıllarca
Yüreğimin derinliklerinde

Sordum gizlice
Mutlu musun diye
Mutluluk ne kelime
Meğer sevdaları
Düşmüş dillere
İlham olmuş hep
Nice sevenlere

Ama günün birinde
Onları da ayırmış kader
Bülbül düşmüş çöllere bile
Geçmiş günleri
Hep çile ile
Kavuşmak için birbirlerine
Hasret yakmış içlerini
Pes etmemişler yine de
Dua edip Yaradan'a
Beklemişler kavuşmayı
Hep ümitlice

Kavuşmuşlar sonunda

Bin bir zorluktan sonra
Deđmiř tüm zorluklara ama
Hasretlik bitip, kavuřunca
Söz vermiřler ondan sonra
Srdrelim sevdamızı
Kıyamete kadar diye

Ben de sevindim
Mutlu olduklarına
Hala seviyor olsam da
Sevindim duyduklarıma
Gülüm mutluymuř ya
Bunu bilmek bile
Yetiyor bana...

İyi ki ısrar etmemişim
Büyük sevdama rađmen bile
İyi ki çıkıp aradan
Yol vermiřim bülbüle...

18/01/2009 - KONYA